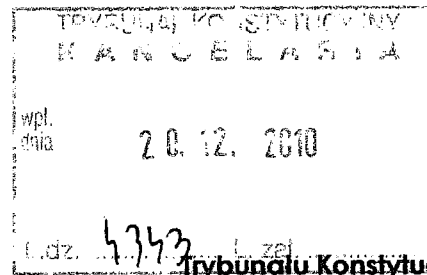

Kancelaria Adwokacka
adw. Grzegorz OLSZEWSKI
ul. Sienkiewicza 3/3
38-500 SANOK

Dnia 16-12-2010 r.

Do
Trybunału Konstytucyjnego
w Warszawie
ul. Jana Christiana Szucha 12A
00 18 WARSZAWA

Do sygn. akt: Ts 339/08

Skarżący: G Spółka z o.o. z/s w S , przy ul.
z pełnomocnikiem Grzegorzem OLSZEWSKIM adw. w KA w Sanoku, pod adresem 38-500
SANOK, ul. Sienkiewicza 3/3.

Przedmiot sprawy: o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP przepisu art. 56 ust. 1 pkt.12
Prawa energetycznego

ZAŻALENIE

na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dn. 30-11-2010 r., sygn. akt: Ts 339/08
o odmowie nadanie skardze konstytucyjnej dalszego biegu

W imieniu skarżącej G Spółki z o.o. z/s w S [pełnomocnictwo w aktach
sprawy] niniejszym:

1. Zaskarżam w całości doręczone mi w dniu 09-12-2010 r. postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dn. 30-11-2010 r., wydane w sprawie prowadzonej do sygn. akt: Ts 339/08, w przedmiocie odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu;
2. Zaskarżonemu nin. zażaleniem postanowieniu zarzucam naruszenie przepisu art. 42 ust. 2 i 3 Konstytucji RP poprzez błędne przyjęcie, iż wyżej cytowane normy są wyłącznie źródłami gwarancji procesowych i nie odnoszą się do norm sankcjonowanych i sankcjonujących, które określają konkretne zachowania niezgodne z prawem, podczas gdy zasada prawa do obrony i zasada domniemania niewinności powinna być rozumiana szeroko i obowiązywać nie tylko w prawie karnym, ale także w odniesieniu do wszystkich przepisów o charakterze sankcjonująco – dyscyplinującym.

3. W oparciu o powyższe podstawy wnoszę o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i przyjęcie skargi konstytucyjnej do rozpoznania.
4. Ponadto wnoszę również o przyznanie skarżącemu zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

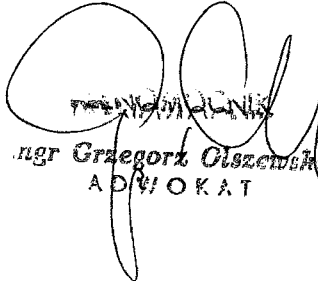
UZASADNIENIE

- I. Zaskarżone postanowienie jest błędne i z tych względów winno zostać zmienione a skarga przyjęta do rozpoznania.
- II. Wskazać bowiem należy, że charakter administracyjnej kary pieniężnej jest rodzajem formy oddziaływania typowej dla prawa karnego. Kara pieniężna nie pełni żadnej innej bezpośredniej funkcji, jak tylko wyrządzenie podmiotowi administrowanemu dolegliwości. Zgodnie z ugruntowanym, w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, stanowiskiem wymagania konstytucyjne – w szczególności przewidziane art. 42 ust. 3 Konstytucji RP (Dz.U.1997.78.483) wprowadzającym zasadę domniemania niewinności – kierowane pod adresem przepisów karnych należy odnosić do wszystkich przepisów o charakterze represyjnym (sankcjonującym – dyscyplinującym), a więc do wszystkich przepisów, których celem jest poddanie obywatela jakiejś formie ukarania czy jakiejś sankcji. Jak stwierdza Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu do orzeczenia z dnia 1 marca 1994 r., wydanego w sprawie sygn. akt: U. 7/93 (OTK 1994/I poz. 5) „W odniesieniu do kary administracyjnej dla jej wymierzenia musi bowiem wystąpić subiektywny element zawinienia. Podmiot, który nie dopełnia obowiązku administracyjnego, musi więc mieć możliwość obrony i wykazywania, że niedopełnienie obowiązku jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności.”. Inne rozwiązanie, zdaniem TK, byłoby „nie do pogodzenia z zasadą demokratycznego państwa prawnego”.
- III. Podobne stanowisko przyjęte zostało również w uzasadnieniu do późniejszego wyroku Trybunału z dnia 4 lipca 2002 r., wydanego w sprawie sygn. akt: P. 12/2001 (OTK ZU 2002/4A poz. 50), gdzie stwierdza się: „Obiektywna koncepcja odpowiedzialności cywilnej (także administracyjnej), przypominająca anglosaską koncepcję strict liability, nie jest odpowiedzialnością absolutną, tzn., że naruszający przepisy może zwolnić się od odpowiedzialności, jeżeli wykaże, że uczynił wszystko, czego można było od niego rozsądnie wymagać, aby do naruszenia przepisów nie dopuścić.”
- IV. Jak zwraca uwagę TK, podmiot ponoszący odpowiedzialność o charakterze represyjnym korzysta z ochrony wynikającej z powołanego wyżej art. 42 Konstytucji RP, ustanawiającego standardy odpowiedzialności karnej. W związku z tym przepisy regulujące odpowiedzialność represyjną muszą realizować gwarancje wynikające z szeroko rozumianego prawa karnego. „Každą odpowiedzialność represyjną musi odwoływać się do tej przestępki zarzucalności, jaką jest możliwość zgodnego z prawem

zachowania." (z uzasadnienia do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 listopada 2004 r., sygn. akt: K.18/2003, OTK ZU 2004/10A poz. 103).

- V. Skoro przepis art. 56 ust.1 pkt. 12 Prawa energetycznego wprowadza instytucję kary pieniężnej, to z samego już sformułowania przepisu dotyczącego „kary” wynika konieczność oceny elementu zawinienia, a nie tylko przestanki przedmiotowej w postaci „nieprzestrzegania” warunków udzielonej koncesji. **Ponieważ jest to przepis sankcyjny, to oceniać należy go w powyższy sposób, według wykładni systemowej, w łączności z przepisami prawa karnego.**
- VI. Z powyższych względów wnoszę i wywodzę jak w treści pisma.

Za Skarżącego:

mgr Grzegorz Olszewski
ADWOKAT

KANCELARIA ADWOKACKA
adv. Grzegorz Olszewski
38-500 Sanok, ul. Sienkiewicza 3/3
tel. 013 46 419 20
NIP 687-100-18-62 REGON 370236457

Załączniki: odpisy zażalenia – 4 egz.;

Otrzymują:

1 x Adresat;

1 x A/a.